

Det, man kritiserer, er, at det bliver en kunstig Smørpris, fordi Valutaen er, som den er. Hvis man ikke fik den Overpris i England som Følge af den engelske Mønts høje Værdi, vilde Smørprisen slet ikke være saa høj. Naar Prisen beregnes i Shilling, er det klart, at det paa kunstig Vis tvinger Prisen op paa Mælk og Fløde ogsaa her i Landet.

Den højtærede Minister ansaa Fællesindkøb af Foderstoffer for uheldigt. Men jeg synes, at jeg har læst en Bemærkning fra Udsendinge i Amerika, som skulde give os gode Raad, om, at det var mærkeligt at se Danmark optræde med saa mange forskellige Købere, naar Forholdet er det, at vi køber over 50 pCt. af hele Amerikas Bomuldsfrøkegproduktion. Og jeg kan som Købmand ikke tænke mig Muligheden af, at det skulde være anderledes end, at naar der staar 10 Liebhave, som alle vil købe, vil Sælgerne kunne sætte de Vilkaar, de ønsker, og faa, hvad de vil have. Hvis der derimod var et Centralkontor, som sagde: Hvis vi ikke faar, hvad vi ønsker, i Dag, saa venter vi, vilde man sikkert kunne faa købt til en ganske anden Pris, end naar man saaledes konkurrerer med hinanden. Der er gjort den Bemærkning, at man sætter sig ikke omkring et Bord for at foretage Indkøb. Jeg synes dog, jeg har set, at man i visse Andelselskaber søger at skaffe sig Tilbud og derefter sætter sig om et Bord for roligt at drøfte Tilbudene; og jeg tror, det er klogt. Jeg kan heller ikke tænke mig, at de, som er satte til at gøre Indkøb for et saadant Centralkontor, ikke skulde gøre alt, hvad de kunde, for at købe saa billigt som muligt for dem, som de repræsenterer.

Den Eksportpris, der kan blive Tale om for Vaarsæd, 55—60 Kr., tror jeg næsten ikke kan omsættes i dyrisk Produktion og give Pengene hjem. Derfor kunde jeg godt tænke mig, at man kunde gaa ind paa den Ordning, at der skulde eksporteres noget. Men saa skal det ikke være saaledes, at det bliver nogle enkelte, der høster Fordelen. Hvis der overhovedet er nogen Fordel for Danmark, skal det ikke være saaledes, at de, som er daarligt stillede, ingen Fordel faar, medens de bedst stillede faar Fordelen, men det skulde være saaledes, at man ved en Ligning skaffede de Kornmængder frem, der muligvis kunde afgives. Naar man havde dem i Hænde, kunde man selv afgøre, om man vilde af med dem, og den Fordel, der da indvandt, kunde fordeles til de Folk i Landet, der kommer til at

bære de største Byrder ifølge den i Gaar i Folketinget vedtagne Kornlov. Med andre Ord: hvis der overhovedet skulde blive Tale om Eksport, burde det være paa Grundlag af en Ligning, og naar denne Eksport foregik, skulde det være i en saadan Form, at man indkøbte billige Gødningsstoffer eller fik Kompensation, hvorved der kom Gødningsstoffer ind i Landet. Jeg kunde tænke mig, at man til Norge kunde sælge Korn, Norge har før købt Korn, og Norge sælger Salpeter, Luftkvælstof; saa kunde man muligvis ved Kompensation skaffe sig billigere Gødningsstoffer og derved tilføre dem, der bor i de daarlige Egne, Gødningsstoffer, de Folk, for hvem en Omsætning af Vaarsæd til 55—60 Kr. ikke er forsvarlig, men for hvem Tilskud af billig Gødning vil være en kærkommen Levering. Jeg vil derfor haabe, at der maa kunne blive et Grundlag i Form af en Ligning, som gør det umuligt for de enkelte at høste Fordelen af Eksport. Thi hvis der eksporteres i Lighed med i Fjor, vil det blive tilfældigt, hvem der tjener, og hvis der er Mulighed for Eksport, tør jeg paastaa, at det vil stimulere Priserne saaledes, at Vaarsædsprisen kommer til at ligge betydelig højere, fordi man regner med Mulighed for at eksportere, naar Lejlighed er der, og saa kan det let gaa, som det gik i Fjor. Hvis man havde eksporteret paa det Tidspunkt, da man ønskede Eksport, var det blevet de Folk, som i Øjeblikket laa inde med Varer, der havde høstet Fortjenesten. Der var mange, som paa det Tidspunkt havde købt Vaarsæd til 34—35—36 Kr. — ganske vist har de haft Lagerudgifter, Rentetab o. s. v. —, men med den Pris, der den Gang kunde opnaas, vil det sige, at de Landbrugere, som havde afgivet Korn om Vinteren til 34—35—36 Kr., ikke havde høstet det fulde Udbytte af, at Varen blev solgt til ekstraordinært høje Priser.

Rasmus Rasmussen: Den højtærede Landbrugsminister har fundet Anledning til at paatale, at der ikke vistes tilstrækkelig Loyalitet fra Oppositionspartiernes Side overfor hans Lovforslag, og han pegede paa, hvordan Forholdene havde været, da det radikale Venstre og Socialdemokratiet havde Magten i Folketinget. Maa jeg ikke dertil sige, at de to Ting kan ikke sammenlignes. Forholdet var den Gang det, at det Flertal, som sad i Folketinget og bar den radikale Venstreregering, mødte her i Landstinget et kompakt Flertal af